

ven af 1908 forandret paa et Punkt, som jeg mener, det er højst uheldigt at ændre. Det foreslaar nemlig at udsætte Bygningen af den vedtagne Jernbane fra Skern til Videbæk for i Stedet at lade den midtsjællandske Bane komme foran og saa erstatte Banen fra Skern til Videbæk med en Bane fra Skern over Vildbjerg og Aulum til Skive, en Bane, der blot skal bygges som Statsbane, men drives som Privatbane, idet der skal oprettes et Driftsselskab i saa Henseende paa den vedkommende Egn. Jeg mener, det er højst uheldigt, og jeg maa meget fraraade Rigsdagen at gaa ind paa et saadant Forslag, thi dette, at man i 1908 vedtager en Lov, hvorved man giver en Egn Adgang til at faa en Jernbane bygget som Statsbane, en Bane, der i Virkeligheden er stærkt tiltrængt derovre, og saa i 1916 skyder Tidspunktet ud og erstatter den med en hel anden Bane, der tilmed kun skal bygges som Statsbane, men drives som Privatbane, synes mig at være det samme som, at den høje Rigsdag tager sin Gave tilbage, en Gave, som i sin Tid var og fremdeles er meget vel begrundet, og som man altsaa nu uden videre fratager den Befolkning, der med Tryghed har ventet at faa dette Gode. Jeg tror, at Rigsdagen derved vilde komme ind paa en Praksis, som, hvis den skulde fortsættes paa Jernbanebygningens Omraade og maaske ogsaa paa andre Omraader, vilde være højst uheldig og sætte vor Rigsdag og Lovgivningsmagt i det hele i et meget uheldigt Lys. Jeg maa derfor meget stærkt fraraade, at man gaar den Vej, der er foreslaaet her i Lovforslaget.

Det, der blev vedtaget i 1908 om at bygge en Jernbane fra Skern til Videbæk, er, som sagt, meget vel begrundet. Egnen derovre trænger stærkt til en saadan Bane. Det vilde i øvrigt være overordentlig rart, om man, naar man talte om Jernbaner her i Tinget, havde et Danmarkskort af en nogenlunde Størrelse, saa at man, næsten som i en Skole, kunde pege derpaa med en Pegepind. Ganske vist gaar jeg ud fra, at vi Rigsdagsmænd alle som een kender vort Fædreland — det er ikke saa stort — ud og ind, men at hver enkelt skulde kende det saa nøje, at det skulde staa klart i hans Bevidsthed, hvor Landsbyerne ligger, og hvordan de enkelte Egne ser ud, kan man alligevel ikke forudsætte. Jeg tænker mig altsaa, at der er adskillige Rigsdagsmænd, der ikke saa nøje kender denne Egn fra Skern til Videbæk og videre over Aulum til Skive, men saa meget kender de sikkert

alle, at der derovre i Midtjylland er adskillige Knudepunkter for Sammenkomster, Handel og Omsætning. I Egnen mellem Skanderborg og Skern har vi saaledes Silkeborg, der er et gammelt Knudepunkt; senere er Herning kommet op, og Videbæk er ligeledes et saadant Knudepunkt. Dette Knudepunkt ligger 3 Mil borte fra Jernbane, og der gaar daglig og maa daglig gaa mange Fragtvogne, hver eneste Dag anvendes der flere Spand Heste for at fremskaffe de Varer, Egnens Beboere skal have. De har nu i flere Aar fundet sig i disse stadigt stigende Ulemper, idet de har glædet sig ved, at Lovgivningsmagten har vedtaget en Jernbane, saa at de snart kunde faa bygget en Bane, der kunde bringe dem alle disse Varer og alt det, de trænger til, uden alt for store Vanskeligheder. Det er ogsaa kommet saa vidt nu, efter at vi har bygget andre Baner, som i Loven af 1908 var optagne til Bygning forud, at vi paa Finanslovsforslaget i Aar har det første Bidrag opført til en Jernbane fra Skern til Videbæk. Det er ganske vist kun 10,000 Kr., men det er en Begyndelse, og det er ikke af Finansudvalget indstillet til Forandring. Folketinget vil derfor sikkert om nogle Dage vedtage disse 10,000 Kr.

Det er altsaa Forudsætningen i Loven, at Loven af 1908 skulde føres igennem og hele Befolkningen derovre har trygt stolet paa, at hvad Rigsdagen vedtog i 1908, vilde den i 1916 ikke lave om. Nu kommer, som sagt, dette Forslag fra den højtærede Minister om, at denne Bane alligevel ikke alene skal skubbes til Side til Fordel for en anden Bane, men at den i Fremtiden ogsaa skal drives paa en anden Maade, idet den skal drives som Privatbane, medens den ganske vist skal bygges af Staten. Nu siger Ministeren, at det er forsvarligt at udskyde for Befolkningen den Udsigt til en Bane Skern—Videbæk, som den saaledes har faaet ifølge en vedtagen Lov, naar man nemlig ser hen til, at der skaffes den andre Fordel, som kan opveje det, den skal miste, derved nemlig, at den paagældende Bane, naar den anlægges, skal gennemføres helt til Skive. Ja, det er utvivlsomt, at det er en Fordel for Egnen fra Skive ned til Videbæk at faa Udsigt til at faa en Bane, men Egnen mellem Skern og Videbæk, der i flere Aar har sukket efter at faa en Jernbane og har faaet Lovgivningsmagtens Tilslutning dertil, kan ikke trøste sig med, at de, naar de endelig en Gang faar en Bane, faar denne ført op til Skive, thi hele denne